

Full diocesà

12 d'agost del 2018

L'Assumpció de la Mare de Déu

La festa de l'Assumpció de Maria, el dia 15 d'agost, al bell mig de l'estiu, concentra un bon grapat de celebracions.

És la data en què se celebren moltíssimes festes majors de pobles i viles de casa nostra.

Aquesta data fou l'escollida per l'Església per fixar la celebració de l'Assumpció de Maria, una de les solemnitats més antigues dedicades a la Mare de Déu i una de les quatre grans celebracions marianes del calendari litúrgic, una festa que recorda la mort i el trànsit del cos i l'ànima de la Mare de Déu fins al regne dels Cels.

No podem oblidar que l'origen de la major parts de les nostres festes i tradicions provenen de la devoció secular dels pobles i ciutats en vers la Mare de Déu, un sant o una santa.

El culte a la Mare de Déu ha estat el "pal de paller" en moltes d'aquestes celebracions que han passat de generació rere generació fins els nostres dies.

Celebrem amb joia les nostres festes tradicionals sense oblidar el seu sentit i el seu origen.

Bona Festa Major!

«Més encara: el pa que jo donaré és la meva carn»

Diumenge XIX durant l'any / Cicle B

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, pregant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.» Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja.» Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un cànir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer.» Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

(19,4-8)

Salm responsorial

Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.

(Salm 33)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, no entrístiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist. Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare; viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

(4,30-5,2)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, i ara diu que ha baixat del cel?» Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el

qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa que dóna la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el mannà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.»

(6,41-51)

«Lluny de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres»

Fonamentats en Déu

Jean Hakolimana, prev.

Els jueus tenien mil maneres de referir-se a Déu sense esmentar-lo directament. Una és el passiu diví. Es tracta de plantejar un acte sense aclarir el seu actor. En alguna ocasió Jesús es va estranyar que els seus contemporanis se saltin un criteri tan bàsic de la interpretació de les Escriptures, atribuint a Moisès allò que és obra de Déu. Aprofita l'oportunitat per a refermar així la seva aposta per reconèixer Déu com a fonament de tot, al marge de tota mena de processos. És el que ell anomena «treballar per un menjar que es conserva sempre i dóna la vida eterna». El creient és un home que es preocupa d'alimentar el que en ell hi ha d'etern, arrelant la seva vida en un Déu que viu per sempre.

A vegades els cristians tenim recels a afirmar la nostra fe per por de la burla. Tanmateix, anàlisis serioses auguren més dificultats per a la modernitat que no pas per a la fe. S'ha fet de vegades burla dels creients dient que, davant la por de la mort, s'inventen un Déu i un cel on projecten inconscientment els seus desigs d'eternitat. Tanmateix, la modernitat intenta per tots els mitjans aturar el temps. L'home modern no creu ni en Déu ni en l'eternitat i, al mateix temps, s'esforça per eternitzar un temps privilegiat de la seva existència. No és difícil veure com l'horror a l'envelliment i el desig d'agafar-se a la joventut porta de vegades a comportaments propers al ridícul. Quan l'home busca eternitat, no està buscant establir-se en la terra d'una manera una mica més confortable i durar una mica més que en l'actualitat, sinó a trobar una vida de qualitat definitiva que respongui plenament a la seva set de felicitat.

La imatge

Sobretot el quart evangeli porta a formular-nos la pregunta de «Qui és Jesús?». No s'hi val una resposta estereotipada de catecisme («El Fill de Déu fet home»), que no és falsa però no gaire vital; no diu la relació que Déu estableix amb la humanitat per mitjà d'ell ni en què m'afavoreix.

Qui és aquest Pa baixat del cel que qui en menja viurà per sempre? Un bon treball de vacances.

Cistella de pa (1945). Salvador Dalí

Agenda

Lit. hores: Setmana III

13 dilluns

—Sant Hipòlit, prevere, i sant Poncià, papa, màrtirs (†235)
Ezequiel 1,2-5.24-2,1a / Salm 148 / Mateu 17,22-27

14 dimarts

—Sant Eusebi, laic(s.IV)
Ezequiel 2,8-3,4 / Salm 118 / Mateu 18,1-5.10.12-14

15 dimecres

—Assumpció de la Benaurada Verge Maria
—Sant Tarcisi, màrtir (†217)
Apocalipsi 11,19a;12,1.3-6a.10ab / Salm 44./ 1 Corintis 15,20-26 / Lluç1,39-56

16 dijous

—Sant Esteve d'Hongria, rei (975-1038)
—Sant Roc, laic (1295-1327)
Ezequiel 12,1-12 / Salm 77 / Mateu 18,21-19,1

17 divendres

—Sant Jacint, prevere (†1257)
Ezequiel 16,1-15.60.63 / Salm Isaïes 12,2-3.4bcd.5-6 / Mateu 19,3-12

18 dissabte

—Santa Elena, emperadriu (†329)
—Santa Laura, verge
Ezequiel 18,1-10.13b.30-32 / Salm 50 / Mateu 19,13-15

19 diumenge XX de durant l'any / Cicle B

—Sant Magí, asceta i màrtir (s.III-IV)
—Sant Joan Eudes, (1601-1680)
Proverbis 9,1-6 / Salm 33 / Efesis 5,15-20./ Joan 6,51-58

La presència de Maria en la nostra vida

Romà Casanova, bisbe de Vic

La festa de l'Assumpció de Maria ens parla de com Maria, «la verge Immaculada, que havia estat preservada de qualsevol taca del pecat original, acabat el curs de la vida terrenal, fou emportada en cos i ànima vers la glòria del cel i exaltada per Déu en qualitat de Reina de l'univers, perquè tingués una més plena semblança amb el seu Fill, Senyor de senyors i vencedor del pecat i de la mort». I nosaltres fem bé de veure-la com a Reina, sense oblidar mai que ella sempre és mare nostra, que ens acompanya en el nostre pelegrinatge per aquest món, amb la seva intercessió maternal. Déu sol és Amor; però ella ha estat la més estimada de les criatures, la que ha donat la millor resposta, la que ha estimat millor Déu, i, sobretot, la que ha donat naixença humana a la presència del Fill de Déu; ella ha estat l'única causa humana de la presència divina del Fill de Déu entre nosaltres.

La presència de Maria no és ni espectacular ni impositiva, sinó que és una presència discreta, modesta, sense ostentació. La més gloriosa de les criatures és també la més humil. De fet, ella és la més gran, perquè és la més petita: *El Senyor ha mirat la petitesa de la seva serventa... obra en mi meravelles* (Lc 1,48.49). La seva presència no és, doncs, una presència tancada en ella mateixa, sinó que porta al seu Fill. *Feu tot el que ell us digui* (Jn 2,5), sempre ens diu, com als servents de les noces de Canà de Galilea. Maria és una pura creatura que deu al Senyor tota la seva existència i tota la seva bellesa i que ho retorna a Déu amb un amor sense comparació. Ella, com a mare del Fill de Déu, està unida al misteri de salvació dels homes; unida, per tant, amb tots nosaltres, des de la maternitat espiritual, nascuda al peu de la creu. Per tot això, la seva presència és des del principi la d'una mare: mare de Déu i mare dels homes en Crist i per a Crist. I la mare és la suprema presència en aquest món: el primer rostre, el primer somriu-

re, tendre i comunicatiu, que desperta l'infant en aquesta nostra humanitat.

Obrim el nostre cor a aquesta presència de Maria. Deixem-nos acompanyar per ella. Deixem que ens porti de la seva mà vers el trobament del seu Fill, rostre de la Misericòrdia del Pare. Descubrim en la pregària del sant rosari aquesta presència de Maria, que ens ajuda a mirar amb els seus ulls el seu Fill, Salvador i Senyor nostre. Ella és la més fidel guardiana del foc de l'amor de Jesús en el nostre cor.

